

„Matriculvæsenet“, og Endringsforslaget gaaer ud paa, at Statsrevisionens Indstilling, at denne Meerudgift „faaer at passere“, forandres til „passerer“. — Endringsforslaget Nr. 6 gaaer ud paa, at en Indstilling af Statsrevisionen om, at Statsrevisionen for det følgende Aar har at indhente nærmere Oplysninger angaaende nogle Udgifter paa nogle Underconti under „Controlen med Jernbanevæsenet“, skal udgaae. — Endringsforslaget Nr. 7 angaaer et Par Udgifter ved Frederik den Syvendes Skibsfarts canal og gaaer ud paa, at Statsrevisionens Indstilling, at disse Udgifter „faaer at passere“ forandres til „passere“. — Endringsforslaget Nr. 8 er af en ganske lignende Bestaenhed. Der handles der om Udgifter ved Vedligeholdelsen af den sydlige Dæmning ved Agger canal, og Forslaget gaaer ud paa, at Statsrevisionens Indstilling „faaer at passere“ forandres til „passerer“. — Endringsforslaget Nr. 9 angaaer nogle af Contoene „almindelige og usforudsættelige Udgifter“ afholdte Beløb, og Udvalgets Forslag gaaer ud paa, at denne Indstilling udgaaer. — Udvalgets Forslag Nr. 10 gaaer ud paa at optage en ny Beslutning, idet der nemlig efter de hidtil gjældende Regler vil være at tage Beslutning om en Mindreindtægt, naar denne er foranlediget ved Dispositioner af vedkommende Ministerium. — Endringsforslagene Nr. 11, 12 og 13 angaae Landbohøjskolens Regnskab. I Nr. 11 er der foreslaaet en forandret Redaction af Statsrevisionens Indstilling angaaende Udgifterne til oeconomicke Hovedhæftning ved Landbohøjskolen, og Forslaget gaaer ud paa, at det ikke kan billiges, at Udgiften har været over det som Maximum satte Beløb, 800 Rd. — Endringsforslaget Nr. 12 gaaer ud paa, at Statsrevisionens Indstilling udgaaer, idet Udvalget ikke har kunnet finde, at der var aldeles tilstrækkelig Anledning til denne Indstilling. — Endringsforslaget Nr. 13 gaaer ud paa en forandret Affattelse af Statsrevisionens Indstilling. — Endringsforslaget Nr. 14 angaaer Stamstutteriet og gaaer ud paa, at Statsrevisionens Indstilling angaaende to mindre Udgiftsposter skal udgaae. — Endringsforslaget Nr. 15 angaaer Hovedpreparationer ved Stamstutteriets Bygninger og gaaer ud paa en forandret Affattelse af Beslutningen.

— Endringsforslaget Nr. 16 angaaer Sandflugtvæsenet, nemlig en Meerudgift ved Sandflugtvæsenet i Hassing-Næs Herreder, og gaaer ud paa en forandret Affattelse af Beslutningen, hvorved Indstillingen, at en Meerudgift „faaer at passere“, efter en modtagen nærmere Oplysning forandres til, at den „passerer“. — Endelig skal jeg endnu omtale Endringsforslaget Nr. 17, der vedrører „den grønlandske Handel“. Her er af Statsrevisionen indstillet, at en Udgift af 4265 Rd. 30 ø ikke kan passere. Da denne Indstilling er begrundet i, at der om Expeditionen til Sydgrønland, der har foranlediget denne Udgift, ikke foreligger tilstrækkelige Oplysninger, har Udvalget troet det rettest at henvise denne Sag til nærmere Undersøgelse af det følgende Aars Statsrevision. — Jeg har dermed omtalt de Endringsforslag, som knyttede sig til det foreliggende Affnit, og skal afvente, om Noget finder Anledning til nærmere at udtale sig.

Den fungerende Justitsminister:

Da den ærede Ordfører særlig fremhævede Antegningspost 22 ved Indtægtsfiden, og jeg for Dieblisset har den Ære at fungere som Justitsminister, vil det høie Thing maaskee finde det rimeligt og rigtigt, at jeg i denne Egenkab strax udtaler mig. Det maa da være mig tilladt at gjøre en Henstilling til Thinget, om dette kan siges at være det rette Sted til at frembrage den Sag, som denne Antegning omtaler, og om der ikke netop i det, som Udvalget og dets ærede Ordfører idag have anerkjendt, nemlig at der ikke kunde være Tale om at tage Beslutning i denne Sag, ligger et Indbicium for, at jeg ikke turde feile, naar jeg mener, at her ikke er det rette Sted til at frembrage den. Det Spørgsmaal skal jeg imidlertid ikke videre gaae ind paa. Derimod maa jeg tillade mig at udtale, at jeg ikke ganske har kunnet forstaae, hvad det er, Udvalget ønsker, at den nuværende Justitsminister skulde udtale sig om. Det forekommer mig, at det vilde være aldeles urigtigt, om den til enhver Tid fungerende Regjering og navnlig den enkelte Minister vilde finde sig kaldet eller føle sig forpligtet til paany at tage en Sag under Overveielse, som havde fundet sin